

Δέκα μαχόμενες γυναίκες που δε γράφτηκαν στα σχολικά βιβλία

Της Kathleen Harris (μετάφραση, επιμέλεια Sylvia)

Όλοι γνωρίζουμε τους άντρες επαναστάτες όπως τον Τσε Γκεβάρα, αλλά η ιστορία συχνά τείνει να αποσιωπήσει τις συνεισφορές των γυναικών επαναστατριών, που έχουν θυσιάσει το χρόνο και τις προσπάθειές τους και έζησαν παλεύοντας προς την κατεύθυνση να αναπτύξουν συστήματα και ιδεολογίες.

Παρά τις παρανοήσεις, υπάρχει αμέτρητος αριθμός γυναικών, που έχουν συμμετάσχει σε επαναστάσεις σε όλη την ιστορία, με πολλές από αυτές να έχουν παίξει κρίσιμο ρόλο. Μπορεί να προέρχονται από διαφορετικά σημεία του πολιτικού φάσματος, κάποιες οπλισμένες με όπλα και κάποιες χωρίς τίποτα άλλο, παρά ένα στυλό, αλλά όλες πάλεψαν σκληρά για κάτι που πίστευαν.

Ας ρίξουμε μια ματιά σε 10 από αυτές τις γυναίκες επαναστάτριες από όλο τον κόσμο, που μάλλον δεν θα δείτε ποτέ τυπωμένες πάνω στο T-shirt κάποιου φοιτητή .

Ναντέζντα Κρούσκαγια

Πολλοί άνθρωποι γνωρίζουν τη Ναντέζντα Κρούσκαγια απλώς ως τη σύζυγο του Βλαντιμίρ Λένιν, η Ναντέζντα όμως ήταν μία μπολσεβίκος επαναστάτρια και πολιτικός από μόνη της. Εμπλεκόταν σε μεγάλο βαθμό, σε μια ποικιλία πολιτικών δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένου ότι υπηρέτησε και ως αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας της Σοβιετικής Ένωσης από το 1929 μέχρι το θάνατό της το 1939, και με μια σειρά από εκπαιδευτικές επιδιώξεις. Πριν από την επανάσταση, υπηρέτησε ως γραμματέας της ομάδας Iskra, την οποία διαχειριζόταν την αλληλογραφία σε επίπεδο ηπείρου, πολλά από τα οποία έπρεπε να αποκωδικοποιεί. Μετά την επανάσταση, αφιέρωσε τη ζωή της στη βελτίωση των εκπαιδευτικών ευκαιριών για τους εργάτες και τους αγρότες, για παράδειγμα μέσω της προσπάθειας να είναι οι βιβλιοθήκες διαθέσιμες για όλους.

Κωνσταντία Μαρκιέβιτς

Η Constance Markievicz (το γένος Gore-Booth) ήταν μια αγγλο-ιρλανδική κοντέσα, πολιτικός του Σιν Φέιν και Fianna Fail, επαναστατική σουφραζέτα και σοσιαλίστρια. Είχε συμμετάσχει σε πολλές προσπάθειες για την ιρλανδική ανεξαρτησία, συμπεριλαμβανομένου του Easter Rising το 1916, στην οποία είχε ηγετικό ρόλο. Κατά τη διάρκεια του Rising, που τραυμάτισε έναν βρετανό ελεύθερο σκοπευτή, πριν αναγκαστεί να υποχωρήσει και να παραδοθεί. Μετά, ήταν η μόνη γυναίκα από τις 70 που τέθηκε σε απομόνωση. Καταδικάστηκε σε θάνατο, αλλά της δόθηκε χάρη με βάση το φύλο της. Είναι ενδιαφέρον, πως ο κατηγορούμενος δικηγόρος υποστήριξε, ότι ικέτευσε λέγοντας : «Είμαι μόνο μια γυναίκα, δεν μπορείτε να εκτελέσετε μια γυναίκα», ενώ τα αρχεία του δικαστηρίου δείχνουν ότι είπε «θα ήθελα πολύ να είχατε την ευγένεια να με πυροβολήσετε». Η Κωνσταντία ήταν μία από τις πρώτες γυναίκες στον κόσμο που κατείχαν θέση στο

υπουργικό συμβούλιο (Υπουργός Εργασίας της Ιρλανδικής Δημοκρατίας, 1919-1922), και ήταν επίσης η πρώτη γυναίκα που εκλέχθηκε στη βρετανική Βουλή των Κοινοτήτων (Δεκέμβριος 1918) -μία θέση την οποία απέρριψε λόγω της πολιτικής αποχής του Σιν Φέιν.

Petra Herrera

Κατά τη διάρκεια της Επανάστασης του Μεξικού, οι γυναίκες στρατιώτες γνωστές ως *soldaderas* βρίσκονταν στη μάχη μαζί με τους άνδρες, αν και αντιμετώπιζαν συχνά κακοποίηση. Μία από τις πιο γνωστές από τις *soldaderas* ήταν η Petra Herrera, η οποία μεταμφιέστηκε ως άντρας και πήγε με το όνομα «Pedro Herrera». Ως Pedro, εδραίωσε τη φήμη της με το να επιδείξει υποδειγματική ηγεσία (και με την ανατίναξη γεφυρών) και ήταν σε θέση να αποκαλύψει το φύλο της στη συνέχεια. Συμμετείχε στη δεύτερη μάχη του Torreón στις 30 του Μάη του 1914, μαζί με περίπου 400 άλλες γυναίκες, ακόμα και να αναγνωριστεί από κάποιους ως εκείνη που αξίζει την πλήρη πίστωση της έκβασης της μάχης. Δυστυχώς, ο Πάντσο Βίλα ήταν πιθανόν απρόθυμος να δώσει μια τέτοια αναγνώριση σε μια γυναίκα και δεν την έκανε Στρατηγό. Σε απάντηση, η Πέτρα αποχώρησε από τις δυνάμεις του Βίλα και σχημάτισε τη δική της εξολοκλήρου γυναικεία ταξιαρχία.

Nwanyeruwa

Η Nwanyeruwa, μια Ίγκμπο γυναίκα στη Νιγηρία, πυροδότησε ένα σύντομο πόλεμο που συχνά αποκαλείται η πρώτη μεγάλη πρόκληση στη βρετανική αρχή στη Δυτική Αφρική κατά τη διάρκεια της αποικιακής περιόδου. Στις 18 Νοεμβρίου του 1929, ξέσπασε μια λογομαχία μεταξύ της Nwanyeruwa και ενός άνδρα που ονομαζόταν Mark Emereuwa, όταν της είπε να «μετρήσει τις κατσίκες, τα πρόβατα και τους ανθρώπους της». Κατανοώντας, ότι αυτό σήμαινε, ότι θα πρέπει να φορολογηθούν (παραδοσιακά, οι γυναίκες δεν φορολογούνταν), συζήτησε την κατάσταση με άλλες γυναίκες και έτσι διαμαρτυρίες, γεγονός που ονομάστηκε Πόλεμος των Γυναικών, άρχισαν να εμφανίζονται κατά τη διάρκεια των δύο μηνών. Περίπου 25.000 γυναίκες συμμετείχαν σε όλη την περιοχή, διαμαρτυρόμενες τόσο για τις διαφαινόμενες φορολογικές αλλαγές, αλλά και για την απεριόριστη δύναμη των εντεταλμένων Αρχηγών. Στο τέλος, η θέση των γυναικών βελτιώθηκε σημαντικά, με τους Βρετανούς να εγκαταλείπουν τα φορολογικά σχέδιά τους, καθώς και την αναγκαστική παραίτηση πολλών εντεταλμένων αρχηγών.

Lakshmi Sehgal

Η Lakshmi Sahgal, κοινώς γνωστή ως «Καπετάν Lakshmi», ήταν μια επαναστάτρια του Ινδικού κινήματος ανεξαρτησίας, αξιωματικός του Ινδικού Εθνικού Στρατού, και αργότερα, υπουργός Γυναικείων Υποθέσεων στην κυβέρνηση Azad Hind. Στην δεκαετία του '40, διέταξε την καθιέρωση του Συντάγματος Rani Jhansi, ένα σύνταγμα που στόχο είχε την ανατροπή του Βρετανικού νόμου Raj στην αποικιακή Ινδία. Το σύνταγμα ήταν ένα από τα πολύ λίγα συντάγματα, εξολοκλήρου γυναικείας κατάκτησης, του Β' Παγκοσμίου Πολέμου από οποιαδήποτε πλευρά, και πήρε το όνομά του από μία άλλη διάσημη γυναίκα επαναστάτρια της ινδικής ιστορίας, τη Rani Lakshmi Bai, η οποία ήταν μια από τις κορυφαίες προσωπικότητες της ινδικής Εξέγερσης του 1857.

Sophie Scholl

Η Γερμανίδα επαναστάτρια Sophie Scholl ήταν ιδρυτικό μέλος της μη-βίαιης αντιναζιστικής ομάδας αντίστασης «The White Rose», η οποία υποστήριξε την ενεργό αντίσταση, ενάντια στο καθεστώς του Χίτλερ, μέσα από ένα ανώνυμο φυλλάδιο και μια εκστρατεία γκράφιτι. Τον Φεβρουάριο του 1943, αυτή και άλλα μέλη συνελήφθησαν να μοιράζουν

φυλλάδια στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου και καταδικάστηκε σε θάνατο με γκιλοτίνα. Αντίγραφο του φυλλαδίου, που είχε τίτλο: «Το μανιφέστο των φοιτητών του Μονάχου», βγήκαν λαθραία έξω από τη χώρα και εκατομμύρια από αυτά ρίχτηκαν από αέρος, πάνω από τη Γερμανία, από τις συμμαχικές δυνάμεις, αργότερα το ίδιο έτος.

Blanca Canales

Η Blanca Canales υπερασπίστρια του πατριωτισμού από το Πουέρτο Ρίκο, βοήθησε στην οργάνωση των «Θυγατέρων της Ελευθερίας», (Daughters of Freedom), τμήμα των γυναικών του Πατριωτικού Κόμματος του Πουέρτο Ρίκο. Ήταν μία από τις λίγες γυναίκες στην ιστορία, που ηγήθηκαν μιας εξέγερσης εναντίον των Ηνωμένων Πολιτειών, γνωστή ως «εξέγερση Jayuya». Το 1948, προτάθηκε ένα ιδιαίτερα περιοριστικό και αυστηρό νομοσχέδιο γνωστό ως «Gag Bill», ή «νόμος 53», το οποίο ορίζει ως έγκλημα, την εκτύπωση, τη δημοσιοποίηση, την πώληση, ή την όποια παρουσίαση, οποιουδήποτε υλικού, που θεωρούνταν ότι στόχευε να καταστρέψει ή να χτυπήσει την κυβέρνηση. Σε απάντηση, το Πατριωτικό κόμμα και οι υποστηρικτές του, ξεκίνησαν να οργανώνουν μια ένοπλη επανάσταση. Στις 30 Οκτωβρίου του 1950, η Blanca και άλλοι πήραν τα όπλα που είχε αποθηκευμένα στο σπίτι της και βάδισαν προς την πόλη της Jayuya, κατέλαβαν το αστυνομικό τμήμα, έκαψαν το ταχυδρομείο, έκοψαν τα τηλεφωνικά καλώδια, και ύψωσαν την σημαία του Πουέρτο Ρίκο αψηφώντας το νόμο Gag. Ως εκ τούτου, ο Πρόεδρος των ΗΠΑ κήρυξε στρατιωτικό νόμο και διέταξε το στρατό και την αεροπορία να προχωρήσει σε επιθέσεις στην πόλη. Οι εξεγερμένοι άντεξαν και αντιστάθηκαν για λίγο, αλλά συνελήφθησαν και καταδικάστηκαν σε ισόβια κάθειρξη μετά από 3 ημέρες. Μεγάλο μέρος της Jayuya καταστράφηκε, ενώ το γεγονός δεν καλύφθηκε αρκετά από τα μέσα ενημέρωσης των ΗΠΑ, με τον Πρόεδρο των ΗΠΑ, να λέει μάλιστα ότι ήταν «ένα επεισόδιο μεταξύ των Πορτορικανών.»

Celia Sanchez

Οι περισσότεροι άνθρωποι ξέρουν τον Φιντέλ Κάστρο και τον Τσε Γκεβάρα, αλλά λιγότεροι άνθρωποι έχουν ακούσει για την Celia Sanchez, η γυναίκα που ήταν στο επίκεντρο της κουβανικής επανάστασης και που μάλιστα φημολογείται ότι ήταν εκείνη που κυρίως λάμβανε τις αποφάσεις. Μετά το πραξικόπημα της 10ης Μαρτίου του 1952, η Celia προσχώρησε στον αγώνα ενάντια στην κυβέρνηση Μπατίστα. Ήταν μία από τους ιδρυτές του Κινήματος της 26ης Ιουλίου, ηγέτης σε ομάδες μάχης σε όλη την επανάσταση, ήλεγχε τις βοηθητικές ομάδες και ακόμη και έκανε τις ρυθμίσεις για την προσγείωση Granma προσγείωση, η οποία μετέφερε 82 μαχητές από το Μεξικό προς την Κούβα για την ανατροπή του Μπατίστα. Μετά την επανάσταση, η Celia παρέμεινε με τον Κάστρο μέχρι το θάνατό της.

Kathleen Neal Cleaver

Η Kathleen Neal Cleaver ήταν μέλος του Κόμματος των Μαύρων Πανθήρων και η πρώτη γυναίκα μέλος του οργάνου λήψης αποφάσεων του κόμματος. Είχε υπηρετήσει ως εκπρόσωπος και γραμματέας Τύπου και οργάνωσε την εθνική εκστρατεία για την απελευθέρωση του υπουργού άμυνας του Κόμματος, Huey Newton, ο οποίος είχε φυλακιστεί. Αυτή και άλλες γυναίκες, όπως η Angela Davis, αποτελούσαν μέχρι μια χρονική στιγμή τα 2/3 του Κόμματος, παρά την αντίληψη ότι το BPP ήταν συντριπτικά αρσενικό.

Asmaa Mahfouz

Η Asmaa Mahfouz είναι μια σύγχρονη επαναστάτρια, η οποία πιστώνεται την πυροδότηση

της εξέγερσης του Ιανουαρίου του 2011 στην Αίγυπτο μέσα από ένα βίντεο που πόσταρε σε blog, ενθαρρύνοντας και άλλους να ενωθούν μαζί της, σε ένδειξη διαμαρτυρίας στην πλατεία Ταχρίρ. Θεωρείται μία από τους ηγέτες της αιγυπτιακής επανάστασης και είναι εξέχον μέλος του Συνασπισμού της Νεολαίας της Επανάστασης της Αιγύπτου. Οι 10 αυτές γυναίκες αποτελούν μόνο την κορυφή του παγόβουνου, όταν πρόκειται για θηλυκούς επαναστάτες. 10 Female Revolutionaries That You Probably Didn't Learn About In History class omniatv Πηγή